

Secretaris Jan Claeys was reeds op rust gegaan en hij kreeg de eretitel van de functie die hij sedert 1925 uitoefend had.

Wat dan het afscheid was van dr. Mattelaer, wist men wel dat het om een afspraak ging, gevolg van de stemmen op de gemeenteraadsverkiezingen. Toen de bestuursraad van de CVP einde januari samenkwam, was de nationale voorzitter Wilfried Martens aanwezig (eerder om het over de samenstelling van de nieuwe regering te hebben). Wel sprak de h. de Gheldere, spreekbuis van de rechterzijde, over de wijziging op til te Knokke-Heist, waar de burgemeester zijn ontslag indiende.

„Iedereen weet wie we zullen voordragen voor zijn opvolging, wie de verantwoordelijkheid zal dragen, wie de CVP-mandatarissen zullen steunen”.

Burgemeester Mattelaer zat op 19 febr. nog de raadszitting voor om de halfmiljardenbegroting voor te leggen. De opcentiemen op de onroerende voorheffing kwamen nu van 1050 op 1250.

Zei de h. Declercq (VU): „Het kollege is lelijk aan het falen”. En ook: „De hele fusie was een politiek oefje, enkel bedoeld om de CVP-meerderheden aan het bewind te kunnen brengen. Dit moet ik de voorzitter niet zeggen, want hij wordt zelf het slachtoffer van deze zaak.

Ik kan er niet fier op gaan lid te zijn van de gemeenteraad van Knokke-Heist”.

Zei de h. de Gheldere: „Er zijn raadsleden die lijden aan kortzichtigheid, ik wil mijn klok niet meer achteruitzetten. Ge moet eerlijk zijn en zowel het positieve als het negatieve zeggen”.

Burg. Mattelaer zei dat hij in zijn 26 jaar aan het beleid, nog nooit geweten had dat de oppositie de begroting had goedgekeurd. Wat dan ook weer het geval werd.

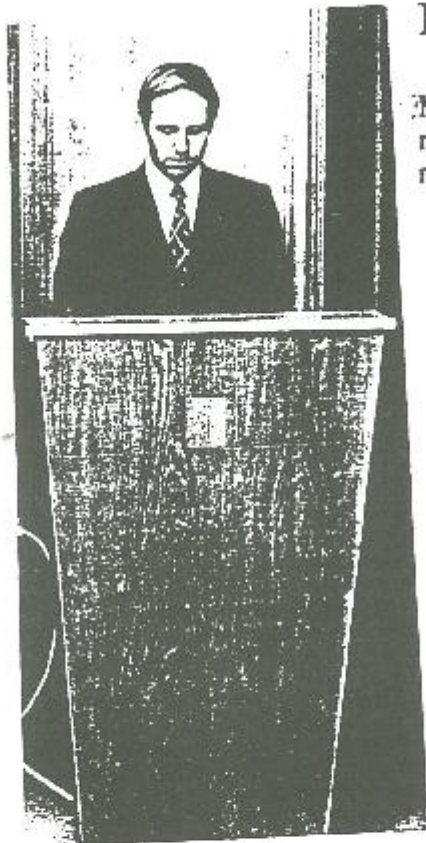
In de zitting van 2 maart kondigde dr. Mattelaer aan dat hij op 19 maart zijn ontslag bij de koning zou indienen.

Nieuwe burgemeestersjerp

Burgemeester Desutter

Op 62-jarige leeftijd was dr. Eugène Mattelaer de burgervader die afscheid nam. Hij werd opgevolgd door de 34-jarige Emmanuel Desutter. Die zei:

„Het bestuur van de gemeente moet men bekijken als het beheer van een onderneming. Ik zal mezelf trouwens in de allereerste plaats beschouwen als voorzitter van een raad, waarin mijn schepenen de beheerders zullen zijn. Alle moderne middelen, die het bedrijfsleven aanwendt, kunnen ook toegepast worden in het gemeentebestuur. Waarom niet eigenlijk?”

Manu Desutter trok met mevrouw dansend het burgemeesterschap van Knokke-Heist in, daar waar dr. Eugène Mattelaer (rechts) afscheid nam als eerste burgervader van de fusiestad.

Op 19 maart 1973 bood dr. Eugène Mattelaer, eerste burgemeester van Knokke-Heist, zijn ontslag aan bij de koning „opdat de schriften zouden vervuld worden”. Hij werd voortaan gewoon gemeenteraadslid aan de zijde van de CVP-meerderheid.

Het was ook op de tweede verjaardag van de fusie.

Zei dr. Mattelaer: „Ik ben optimistisch en verleen mijn volledige steun aan Manu Desutter, die ongetwijfeld heel wat kwaliteiten bezit. Toch geef ik ook thans nog de voorkeur aan de bredere leest van de Gemeentebelangen en wellicht zal ik in 1976 dergelijke lijst steunen, al hangt alles natuurlijk af van de mensen die er zouden willen aan meewerken”.

Het jaar liep door

Op de gemeenteraad van 30 juni werd de aanstelling van burgemeester Desutter bekend gemaakt. De h. Omer Peere werd met éénparigheid tot nieuwe schepen verkozen, de Vrede voor de Knokkenaar gehoren in 1914.

De teledistributie werd aangekondigd voor het einde van 't jaar.

Op het cultureel centrum ter Meerlaan kwam de meiboom.

Te Heist sneed staatssecretaris Vandewiele het lint door voor het Kijkdorp. Het zou na de zomer kunnen bewoond worden, in de Breed Veertien, in Steendiep, Aikruik, Wulk, Kreeft, Roompot, Bócht of Trapegeer.

Te Knokke kraakten de gangsters nog maar eens de juwelierszaak van

Louis Pogany. Het was op 1 sept. „Ze grabbelden eerst naar de briljanten ringen, maar de armbanden en edelstenen waren van veel groter waarde”. Louis belandde, gekwetst, in de kliniek.

André Schram zegde vaarwel aan het toerismekantoor. Hij had er sedert 1960 heel wat werk geleverd als directeur. De fusie liet hem niet meer toe zich uit te leven in zijn rol.

Westkapelle gaf het voorbeeld voor het missiewerk. Aan zuster Jeanne De Grootte werd een check van 45.000-fr. overhandigd.

Te Schapenbrugge werd in oktober een aanvang gemaakt met het bouwen van de huisvuilverbrandingsinrichting.

Romanie Vanhulle had de 99 bereikt en ze werd gevierd tijdens het feest der bejaarden in het casino.

„Wil Knokke Heist kwijt?” was het vraagteken einde november achter de titel in ons blad. De groep Gemeentebelangen hield een perskonferentie. Er werd voorgesteld een gemeente te vormen bestaande uit het grondgebied der vroegere gemeenten Knokke en Westkapelle, met daarbij ook Duinbergen. Verder met nog Hoeke, Lapscheure, Oostkerke en Damme. De rest van Heist zou met Ramskapelle bij Groot-Brugge mogen ingeschakeld worden!

Het proefballonnetje ging niet op.

1974 zou weldra het Folklorejaar worden.

Het Bal van de Burgemeester kende grote bijval in het casino en de h. Desutter „was bijna ononderbroken op de dansvloer”.

„Fusie Knokke-Heist blijft behouden”, was de titel bij de raadszitting van 21 dec. De h. Catrysse was voor de Gemeentebelangen aan bod, voor

Het was pas op 21 juni dat de h. Desutter in handen van de gouverneur de eed aflegde van burgemeester van Knokke-Heist.

De h. Desutter was in 1964 te Heist in de gemeenteraad gekomen, na een nadrukkelijk persoonlijk succes. Twee jaar later werd hij schepen, in akkoord met zijn voorganger de h. Parez. Bij de fusie nam het aantal voorkeurstemmen achter zijn naam indrukwekkend toe. In de schoot van de CVP werd toen het protocol aanvaard dat hij na twee jaar het burgemeesterschap zou overnemen. Zover was men nu.

Knokke „waar men zich zeer ongelukkig voelt. Zoals het nu loopt, vinden we dat we hier ieder jaar een jaar achteruitgaan”.

„In het huwelijk van de fusie is een partner het grondig beu en hij zoekt naar een middel om het huwelijk te verbreken”, zei Raf Declercq.

Het voorstel van burg. Desutter, „Knokke-Heist behouden”, werd door de meerderheid aanvaard.

1974

Het gemeentebestuur gaf een tweemaandelijks informatieblad uit en in 1974 was het in zijn 3e jaargang gekomen. In januari werd het een bijzonder nummer met „Knokke-Heist Structuurplan”. Hierbij werd ingehaakt op een wetenschappelijke studie, die van verleden en heden een visie bracht op de toekomst.

Uit de structuurverkenning bleek dat er ruimte nodig is voor allerlei activiteiten. Tegen 1981 werden meteen vele ha. voorzien met vooreerst de ruimte om te wonen. Binnen de ruimte voor ontspanning en toerisme werden appartementen, villa's en woningen onthouden, naast vakantiedorp, hotels, kampeer-voorziening en jeugdherberg, ook toeristische recreatieparken en jachthavens. Ruimte voor diensten: administratief centrum met stadhuis, post, toeristisch onthaal en informatiecentrum; centrumvoorzieningen met winkels, dan-

Schepen Peere

Miss België 1973 Christine Dervis op het stadhuis...
...met de pers.

cing en night-clubs. Binnen het onderwijs: middelbare school, hotelschool, internationale school. Voor het milieu-beheer: afvalwaterzuiveringsinstallatie en huisvuilverbrandingsinstallatie. Ten slotte meer ruimte voor ambacht en stapelmogelijkheden.

Maar we zijn nog in 1974.

De gemeenteraad behandelde op 8 febr. de begroting van meer dan een half miljard, in evenwicht, de opoentienen onveranderd op 1250. Voor de actualiteit had de h. Lemaitre drie punten op de dagorde: talassaterapie, kerncentrale en dijkbreuken.

In maart kwamen er nog maar eens parlementaire verkiezingen. Er zat voor de kandidaten uit de buurt enkel iets in voor de provincieraad: Pierre van de Velde (PVV), Raf Declercq (VU), Jan-Baptist de Gheldere en Jozef Lierman (CVP).

Zeewaterkuur

Het hotel-instituut voor talassaterapie, aansluitend bij „La Réserve” kreeg in de gemeenteraad van 7 juni officieel de zegen. Hiertoe diende een lening aangegaan, een slordige 166 miljoen fr., terugbetaalbaar in 25 jaar door de particuliere initiatiefnemers. De gemeente zou instaan voor het bouwen van de nodige leiding met gefilterd zeewater, levering tot in het jaar 2034!

Het ontzandingsvraagstuk bleef de toekomst van de badstad bedreigen. Minister Defraigne van Openbare Werken kwam met zijn commissies op bezoek op 1 juni. Om naar een oplossing te zoeken voor de problemen.

Veel zou men die zomer niet naar het strand kunnen gaan. Het werd een toeristisch seizoen „om niet te vergeten”.

„Menig vakantie-ganger achtte zich reeds gelukkig met een handvol dagen zon op een ganse maand”. Er was dit seizoen in feite maar één echte zomerdag onder blakende zon, op 15 aug. voor de zeewijding te Heist.

In september was men te Heist vol zorgen voor de toekomst van „De Speelman”, dit terwijl te Knokke de sporthal „De Stormmeeuw” geopend was. De tussenkomst van het gemeentebestuur zou gevraagd worden voor het Heistse sportcentrum, in 1969 opgericht op initiatief van schepen Desutter.

Men zat in feite nog steeds in de „moeilijke fusie”, zoals „Het Laatste Nieuws” op 21 okt. 1974 titelde. Met een navraag bij verschillende politieke mandatarissen.

Zei schepen De Grnote: „De meeste kiesbeloften werden verwezenlijkt. Een van de zwaarste taken van de CVP was het éénmaken van alle gemeentelijke reglementen”.

Zei de h. Deroose (VU): „De vroegere CVP-mandatarissen hebben vooral de fusie doorgedrukt om één blok te vormen tegen de industriële expansiepolitiek van Groot-Brugge”.

Olivier en Alain Ennet, eerste tweeling K-H

„Het zal nog wel enkele verkiezingen duren vooraleer de bevolking zich met de fusie zal verzoend hebben”, zei hij.

En de h. Cattrysse (PVV) vreesde dat „door de steeds hoger wordende belastingen de toeristen in de toekomst zullen wegblijven, hetgeen ook nadelig is voor de plaatselijke handelaars”.

De h. Lemaitre (BSP) was van oordeel dat verwezenlijkingen als Kijkdorp, cultureel centrum, sporthal, huisvuilverbranding, gevolgen zijn van vroeger aangegane verbintenissen in de afzonderlijke gemeenten.

De fusie kwam 2 dec. 1974 ook een titel maken in „La Libre Belgique”: „Als Heist Knokke kolonizeert!” Waar de CVP de volstrekte meerderheid kreeg en de Knokse individualisten van een kale reis terugkwamen: „ze dachten Heist aan te hechten en zien zich nu onderworpen aan de Heistenaars, die ze bijna zoveel als wilden beschouwden...”

De zeekuur waaraan de Knokke-naars onderworpen werden, was dat volgens de „Libre”: „Een Heistse burgemeester, een Heistse directeur voor toerisme, een Heistse gemeentesecretaris, een Heistse ontvanger, een Heistse architect, maar de politiekommissaris toch een rasechte Knokkeenaar. Er is nog geen lente met één zwaluw”.

„De plaatselijke politiciers denken reeds aan de verkiezingen van 1976”.

Verwezenlijkingen

1975 werd bereikt en aanvang april zette schepen De Grootte aan de pers uitaan wat de nieuwe gemeente reeds verwezenlijkte en wat in voltooiing is: het cultureel centrum op 1 juli open, de sporthal Stormmeeuw volop in gebruik, het waterzuiveringsstation te Heist in aanbouw, de verbrandingsoven van Schapenbrugge einde van het jaar in gebruik. Volgen: open zwembad bij Willemspark, binnenkoeren voor parking, een sportterrein te Westkapelle, aankoop van de Speelman. Ook heel wat voor het toerisme, talassa en nieuwe hotels bij de Bronlaan, ondergrondse parking. Veel meer: drinkwaterleidingsnet tot Westkapelle, vernieuwing in drie scholen, restauratie van Kalfmolen, herstelling van geklasseerde St-Margarethatoren.

Voor de spuiters kwam er een brandweeladder van 30 m.

Te Knokke-Heist zal in mei een «Spel zonder Grenzen» plaats vinden en er werden reeds de eerste voorbereidingen genomen. De lui van de TV kwamen uiteraard eens kijken en heel nonchalant oordeelden zij dat er voor dit programma wat boompjes en heggen op het Verweeplein in de weg zullen staan.

Wanneer dit zo is, dan roeien we dit groen wel: aldus de reactie van het gemeentebestuur aldaar. Een beslissing die ondertussen reeds heftige tegenstand uitlokte van de Knokse groenminnaars die vast besloten blijken die aanslag op het groen niet zonder meer te laten verlopen.

Brugsch Handelsblad 29-3-75

1975

Zeebrugge was altijd op de proppen, waar de zeesluis een wachtperiode kende. Burgemeester Desutter kwam met een plan naar voor om het voorziene industriegebied aldaar om te bouwen tot „Marina-gebied”, een reusachtige recreatiezone met meren voor zeilen en motorjachten, gelegenheid tot waterski, hängelen enz., verbinding naar zee. Doch Brugge zou zich niet „van achter in de reke” gaan stellen om Knokke-Heist zo maar te laten begaan.

Zei de burgemeester nog: „Mocht men in België eens ernstig investeren in het toerisme aan de kust (bv. 1/10 van wat voor de havens geïnvesteerd wordt) dan zouden én welvaart én welzijn in onze gebieden merklijk hoger liggen. Brugge en de Oostkust kunnen daar alleen wel bij varen”.

En de fusie: „Ik kan u verzekeren dat het geheel uitstekend draait met de medewerking van, en met eerbied voor de diverse lokaliteiten. De financiële toestand is er het mooiste bewijs van. Tot spijt van wie het benijdt. Het is eigenaardig dat men in het binnenland spreekt van een fusie die zeer moeilijk gestart is doch thans als volledig geslaagd kan aangezien worden. Maar ja, men is nooit sant in eigen land”.

Terwijl Heist Romanie Vanhulle als 100-jarige vierde, ging Knokke af op het „Spel zonder grenzen”. Gemeenteraadslid Eugène Vlietinck overleed op 4 mei. André Schwartz zou zijn plaats bij de CVP-fractie innemen. Het „Spel” werd een tegenvaller wat de belangstelling betrof, een grote meevaller voor de publiciteit op het internationale plan. Raadslid Lemaître maakte het strand van Heist schoon. We waren in juni 1975.

Op de gemeenteraadszitting van einde aug. 1975 zag men VU-lid Deroose terug na een maandenlange afwezigheid. De onenigheid met zijn kollega Declercq was hiervan de oorzaak geweest. Nu nam de h. Deroose plaats naast de socialisten. Politiek heeft vele facetten. Dit zou men enkele maanden later wel ervaren als nieuwe verkiezingen in het vooruitzicht waren.

Men boog zich ondertussen over de aankoop van „De Speelman”, 15.250.000 fr. plus 5.250.000 fr. voor de grond. Achter dit sport- en ontspanningscentrum werd verhoopt „tegen aug. 1976” klaar te komen met een van de modernste kunstmatige skibanen van Europa, „zodat de zomertoeristen er reeds kennis mee zullen kunnen maken”.

Rustig wandelen op de zeedijk zoals eerder welke andere toerist. Koningin Fabiola wordt hier omringd door burgemeester Desutter, gouverneur van Outryve d'Ydewalle, de h. J. Neilens en verscheidene leden van haar gevolg.

Juni 1975 : raadslid Jean Lemaitre stak de handen uit de mouwen om zelf het strand van Heist te reinigen.

Het jaarverslag over 1975 vermeldde dat het schepenkollege 46 maal bijeen kwam, de gemeenteraad 11 maal met 536 punten op de dagorde. Het gemeentepersoneel telde 441 leden. Er waren te Knokke-Heist 28.818 inwoners, 13.873 mannen en 14.945 vrouwen. Het aantal kiezers : 9.290 mannen en 11.055 vrouwen. De actieve bevolking werkzaam op het grondgebied bedroeg 9.492 ; het gemiddeld aantal werklozen per maand 456.

De gemeente was lid van 6 interkommunales : IMEWO (energievoorziening), WIH (huisvestingsbeleid), WITAB (technisch advies en bijstand ruimtelijke ordening), TMVM (waterbedeling), TVZAK (zuiveren afvalwater kust) en Tevewest (televisiedistributie).

Wie of wat men hier is, werd voor 1976 in de computer van het Boeverbos te St-Andries gestopt, in de CEVI (Centrum voor Informatie). Wat geheim blijft voor anderen, zou voortaan door het gemeentebestuur over de telexverbinding voor specifieke gegevens kunnen opgevraagd worden.

Zes jaar

vlug voorbij

1976

Op verkiezingspad

Met de begroting voor 1976 in de zitting van 9 januari kwam de gemeente volop in het miljard fr. voor „gewoon” en „buitengewoon”. De opcentiemen bleven op 1.250. Maar burgemeester Desutter droeg nu een baard. „Denkbeelden zijn als baarden”, zei de h. Declercq (VU) met Voltaire. En hij zag een tekort van 80 miljoen, „de failliet” in het verschiet, „een zware dobber voor de opvolgers”. Het jaar van de verkiezingen was ingezet.

„Over het algemeen wil ik opmerken dat het kollege oordeelt dat het geld maar voor het rapen ligt”, zei de h. Lemaitre. De h. Delanoye (PVV) stipte aan dat de schuld per inwoner 14.163 fr. bedroeg in 1974 en nu tot 28.000 opgelopen was. Schepen Devreese zag de schuldenlast niet als een „dreigend orkaan”. Bij de gezonde financiële toestand kon geen sprake zijn van een „verkiezingsbegroting”.

De politieke inzet kwam buiten de raad. Het was oud-burgemeester Leon Lippens die de steen in de kikkerpoel gooide. Hij opteerde voor een „Centrum Lijst”.

Zei graaf Lippens : „Volgens de inlichtingen in mijn bezit, wenst de meer-

derheid van onze gefusioneerde gemeenten en wensen ook verscheidene mandatarissen een wijziging in het stelsel van het stadsbestuur om een lijst te hebben van mensen van verschillende opinie, „een systeem dat Knokke 25 jaar lang gehuldigd heeft, in vriendschappelijke geest, zonder de minste moeilijkheden”.

Het kwam op 12 febr. tot een kon- taktvergadering met PVV, Volksunie en Onafhankelijken, een volgende op 16 maart, en alles scheen in kannen en kruiken te zijn. De CVP liet zich echter niet onbetuigd en einde maart kwam het nieuws dat vader en zoon Lippens op hun stappen terugkwamen.

Schreef „Het Volk” van 2 april 1976 : „Naar verluidt konden graaf Lippens en schepen Leopold Lippens zich niet akkoord verklaren met de al te grote eisen, die van bepaalde zijden werden gesteld. Zij besloten zich dan ook terug te trekken en weer hun steun te verlenen aan de CVP-lijst”.

Schreef „Het Laatste Nieuws” dan op 16 april : „Men krijgt bijna de indruk dat de politieke strijd reeds gestreden is, vooral nu, met het zomerseizoen voor de deur, de kustbewoners weinig tijd hebben om zich met politiek in te laten”.

Op 22 mei 1976 werden in „La Réserve” de zeewaterkuren ingezet met een ware champagnekuur. De politie moest het verkeer regelen om opstoppingen te voorkomen : er waren 1.200 genodigden. Daar stonden de gastheren op één zijte om de felicitaties in ontvangst te nemen : de hh. Blaton, Borel en Bobet. „Jawel, het wordt een BBB aan het Zegemeer, op hoop van zegen”. Afwachten dan wat het zou worden met het instituut voor talassotherapie, waarover het gemeentebestuur alvast zijn zegen gegeven had.

Als nu eerst het zomerseizoen moest aanschuiven, gingen de gedachten steeds naar de gemeenteraadsverkiezingen van oktober. De Gouden Zeezwaluw zorgde voor ontspanning en het schitterende weder van aanvang juli deed het volk toestromen.

Raadslid Urbain Delanoeye overleed op 12 juli. Met hem ging een liberale voorman heen, reeds jong naar Knokke gekomen en tot zijn laatste dag actief gebleven. De opvolger, de h. Van den Driessche uit Heist, verscheen niet op de raadszitting van 27 aug. Hij zou een tweede maal opgeroepen worden. Maar men stond reeds voor de verkiezingen.

De badstad had nog eens geschitterd met internationaal vuurwerkenfestival, bloemenstoet en internationale Biennale voor Poëzie, terwijl te Heist alles op de Folkloremarkt gezet was.

Voor het Albertplein werden beeldensfontein en bejaafd, een idee van kunstenaar Jef Claerhout uit Sijsele. Het zou een „ode aan de vrouw” worden. Over twee jaar klaar... De verbrandingsoven van Schapenbrugge was in de proefperiode.

Kandidaten klaar

Over enkele raadszittingen werd de sprong gedaan naar de verkiezingen. De h. Lemaitre zei : „Ik slipte met mijn wagen over het slijk van het Kijkdorp”. De h. Cattrysse deelde foto's rond met het vuil op het Albertstrand. Het was op 7 mei.

Er kwam te Knokke herrie om terrassen, die langs de dijk voor 1 juni zouden moeten afgebroken worden. Het AKMV belegde een vergadering in de „Royal”, die bomvol liep. Maar met het seizoen voor de deur veranderde er ook niets. De terrassen bleven.

Toen de raad op 27 aug. samenkwam, was men in volle verwarring : de h. Declercq die niet meer wilde stemmen, de h. Cattrysse die de rekening van de gemeente zag oplopen, burg. Desutter die het zich uiteraard niet liet welgevallen.

CVP-voorzitter Robert Willems stelde einde aug. de lijst van zijn partij voor. Daarbij bleek dat de moeilijkheden nu volledig overwonnen waren. Met burg. Desutter op kop, gevolgd door Leopold Lippens, trof men alle bekende namen van de CVP aan. Alles samen 16 kandidaten uit Knokke, 11 uit Heist en 2 uit Westkapelle.

Aan de overzijde was men van oordeel dat blok diende gevormd en de groep „Kartel” kwam tot stand, met 9 socialisten, 5 VU's en 15 liberalen, ook al evenredig verdeeld over de deelgemeenten. Ieder van de partijen kreeg zijn kandidaten in blok, de BSP met Jean Lemaitre vooraan, gevolgd door Volksunie en PVV.

Zei Manu Desutter : „Onze groep heeft steeds bewezen dat zij een open politiek wil voeren. Wij weten dat wij opnieuw de ploeg zullen zijn die het zal moeten doen”.

Zei Pierre van de Velde : „Sedert de fusie kon één partij op het grootste blok rekenen, maar enkel op 47 t.h. van de kiezers. Nu zal er echter geen verlies meer zijn van stemmen”.

Zei Jean Lemaitre : „Persoonlijk ben ik van oordeel dat de fusie een psychologische blunder was. Onze politiek kreeg gehoor bij het publiek, omdat wij de gepaste mensen aan bod hebben”.

Louison Bobet, Jacques Borel et madame Blaton, Jacques Nellens. 22

Zeï Raf Declercq : „De laatste jaren kregen we het bewijs hoe nefast de diktatoriale macht hier wel geweest is. Die macht moet ten bate van de ganse bevolking, gebroken worden”.

Dan maar recht op 10 oktober 1976 af, met 29 beschikbare zetels en dubbel zoveel geroepenen.

EEN LEUGENAAR

CVP

EEN BEDRIEGER

omdat mensen belangrijk zijn.

Stem Kartel

DESUTTER

LIPPENS

VOOTE

EIGENBELANG

B.S.P. - V.U. - P.V.V.

De beloften schoven anderzijds meer en meer aan in de vele pamfletten, die met gulle hand in de bussen gestopt werden.

BARNUM-CIRCUS
en CÉVÉPEUS

verdorie,
wanneer krijgen
wij eens een
ECHT
toeristisch beleid.

MACHTSWELLUST EN BEDROG

MEVROUW, WEET U... Liefde in de Politiek

- dat er in Knokke-Heist 28.962 inwoners zijn
- daarvan zijn er 20.369 kiesgerechtigden, waaronder 9.288 mannen en 11.081 vrouwen

verkiezingen 1976

De 58 geroepenen kwamen hoopvol op de plakborden voor de verkiezingen van 10 okt. 1976. Enkel de helft kwam uit de bus.

KNOKKE-HEIST

Lijst 4 - CVP (17 zetels)

Totaal aantal stemmen: 10.288.

	1970	1976
Emmanuel DESUTTER	2650	3971
Leopold LIPPENS	1711	2678
Joseph DE GROOTE	1429	2648
Gerard DEVREESE	622	1564
Elisabeth WILLEMS	—	—
VANDECASTEELE	594	3262
Karel DE GRAUWE	1221	2329
Omer PEERE	673	1752
Joseph LIERMAN	1230	3149
Emeric Degrauwe	—	701
Etienne Lambert	401	983
Edith Verlinde-Vanhecke	—	656
Joseph Bonte	—	953
Werner Blondeel	—	874
André ROSSEEL	—	1090
Johan GEERINCKX	—	1450
Michèle Verhulst	—	411
Marianne ROMBOUT	—	994
Wilfried Van Es	—	568
Marcel Van Wynsberghe	464	553
Arnold Roels	—	567
Leopold Neyts	—	684
Antoine Venneman	—	605
Aline Vandenbossche	—	—
Degroote	—	776
Wilfried BOSSAERT	—	1035
André BOUILLON	364	989
Leon CAFMEYER	—	1280
Gilbert DE GROOTE	—	1118
Piet DENORME	—	1860
Eugène MATTELAER	1832	2287

Lijst 51 - Kartel (12 zetels)

Totaal aantal stemmen: 7863.

	1970	1976
Jean LEMAITRE	725	1814
Eric VAN RENTER- GHEM	378	1578
Robert BIENSTMAN	—	1709
Frieda Lagage	—	1057
Hélène MONBALIU	230	1443
Werner Bivort	—	1058
Gilbert Claerhout	225	1094
Fernand Desnyder	—	1225
Alfred Van Hoof	469	1287
Raphaël DECLERCQ	1357	2173
Gilbert Pollet	—	1022
Vredeman De Lille	229	848
Leo Verwerft	—	776
Jozef Deroose	786	1308
Pierre VAN DE VELDE	1761	2696
Lodewijk VANTORRE	—	1628
Stanislas Lierman	426	1431
Rony Heyneman	—	1230
Andreas DESMIDT	—	1926
William Maertens	—	1371
Jean-Pierre Timmerman	—	1144
Danny LANNOY	—	1521
Kamiel Dumolin	253	1316
Remi Haerinck	—	1222
Gaspard Warnier	—	1350
Ghislaine VAN HECKE	—	1539
Albert Vanwelden	233	1288
Georges CATTRYSSE	641	2018
Eric RUYSSCHAERT	—	1792

CVP wint tweestrijd

Het zou dan een „alles of niets" worden, waar enkel twee lijsten naar de zetels in de gemeenteraad gingen. Met nationale nummers mee, werd de CVP nr. 4 en kreeg het Kartel met de overige politieke partijen nr. 11.

Op 10 okt. 1976 had de CVP reden tot jubelen. Niet alleen slaagde zij er in haar volstrekte meerderheid te behouden, ze won zelfs nog zetels bij, zodat de meerderheid versterkt uit de bus kwam. Hier schoot het Kartel te kort, ook te Knokke waar het beste verwacht werd. In de minst gunstige bureau's bereikte de CVP nog 10 t.h. meer dan het Kartel; in de gunstigste (Heist en Ramskapelle) tot 40 t.h.

Voor de CVP werden volgende kandidaten verkozen: Desutter, Willems-Vandecasteele, J. Lierman, Lippens, J. De Grootte, Mattelaer, De Grauwe, Denorme, Peere, Devreese, Geerinckx, Casmeyer, G. De Grootte, Russeel, Bossaert, Rambout en Bouillon.

Voor het Kartel: bij de PVV van de Velde, Catrysse, Desmidt, Ruyschaert, Van Torre, Van Hecke, Lannoy en Lierman; bij de BSP Lemaitre, Van Renterghem en Bienstman; bij de VU Declercq.

Op de 29 verkozenen waren er 18 uit Knokke, 8 uit Heist en 3 uit Westkapelle.

Persoonlijke suksessen gingen naar de hh. Desutter, Lierman en van de Velde, vooral naar mevr. Willems-Vandecasteele met een gelijkmatig hoog aantal stemmen in alle kiesbureaus.

„Het Kartel kan intussen zoeken naar de redenen van het verlies en zich meteen afvragen of het per slot van rekening wel lonend is geweest de oppositiele partijen op één enkele lijst te verenigen".

1977

Jozef De Grootte was er niet meer bij. Volgens de „geruchten" heette het dat de schepenen Peere en De Grauwe slechts 3 jaar zouden aanblijven, waarna schepen De Grootte zou terugkeren en een ander raadslid een beurt krijgen. En schepen Devreese zou maar 5 jaar doen en dan Karel De Grauwe laten terugkomen. Maar zo zal het wel niet precies uitvallen!

De h. Declercq had het over de „onkunde en de onmacht". De h. Vantorre vond het spijtig dat het „komen en gaan" zal zijn. Hij kon niet aanvaarden „dat een schepen van Heist gewipt werd". Burgemeester Desutter zag reeds verdeeldheid bij het Kartel.

De temperatuur van het talassazwembad zou weldra het jaar bepalen. In afwachting werd de verkoopprijs van het stadswater verhoogd op 23,34 fr. per m³.

Er kwamen weer eens parlementaire verkiezingen op 17 april, nadat premier Tindemans de boeken dichtgeklapt had. Manu Desutter, tweede op de Kamerlijst, werd verkozen met 9.690 voorkeurstemmen. En de burgemeester had reeds vroeger verklaard dat hij in dit geval zou kunnen aftreden.

Het werd een zomerseizoen tussen zon en grijze lucht en het nieuwe zomeruur kon ook daaraan niet veel veranderen. De hondjes defileerden steeds, maar het vuurwerkenfestival werd afgeschaft. De jaarlijkse bloemenstoet werd al evenzeer na driekwart eeuw afgeschreven: de Jeugdraad trok met een lijkst onder bloemen door de Lippenslaan.

Daags na de verkiezingen vernam men het overlijden van Carlos Vermeire op 73-jarige leeftijd. De socialistische voorman was reeds vroeger op rust getrokken. De bekende figuur was 37 jaar lang in de gemeenteraad geweest, drie generaties te Knokke.

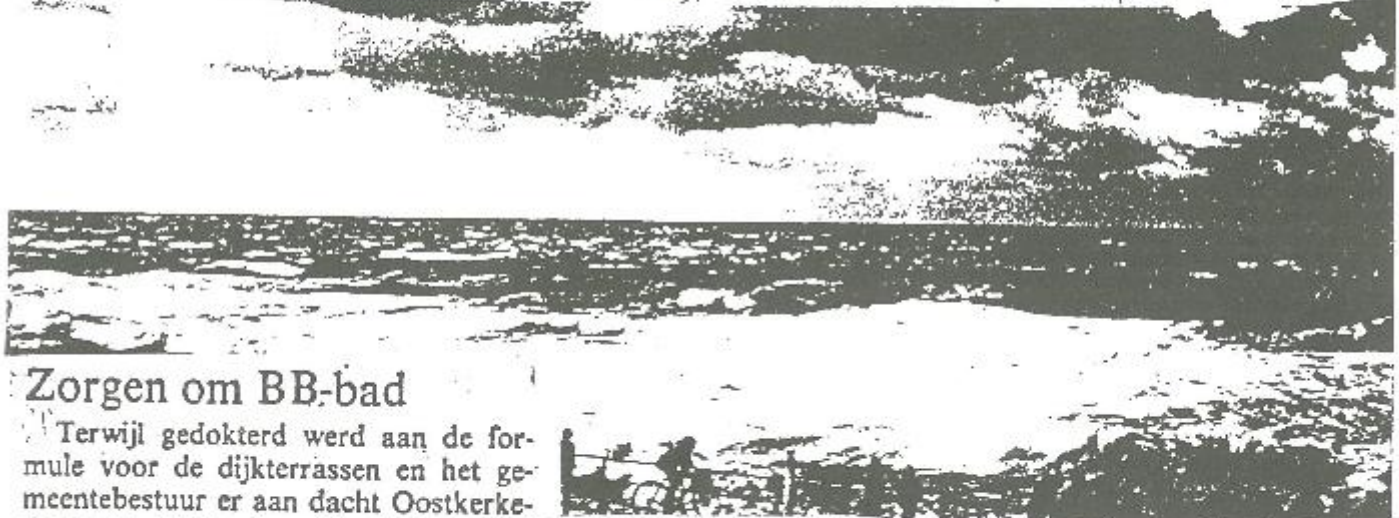
Tot 1 januari 1977 vergaderde nog steeds de „oude" gemeenteraad. Einde oktober lieten de hh. Van Parys en Deroose zich niet meer zien. Een 70-tal punten werden op een draffe afgehandeld. Op 3 dec. kwamen verscheidene nieuwe raadsleden een kijkje nemen, vermoedelijk om leergeld te betalen. Voor enkele leden was het de laatste maal dat ze zetelden: De Corte, De Coninck, Danneels, Van Hoof, Schwartz, waar Van Parys, Deroose en de Gheldere afwezig waren. En Gilbert De Grootte legde nog de eed af, als opvolger van Urbain Delanoye.

Einde december 1976 was de oude gemeenteraad nog een laatste maal bijeengekomen om de miljardbegroting goed te keuren en 1250 opcentiemen te behouden. Er kon overgestapt worden naar het nieuwe jaar, met aanvang 1977 de installatie van een al even nieuwe gemeenteraad. Wat eerder bij het oude bleef met de CVP-meerderheid.

Het schepenkollege met burgemeester Desutter kwam dan ook weer uit de meerderheid, met in volgorde: Leopold Lippens, Gerard Devreese, mevr. Elizabeth Willems-Vandecasteele, Karel De Grauwe, Omer Peere en Piet Denorme. De h. Jozef Lierman zou voorgesteld worden als voorzitter van het OCMW.

Talassaperikelen

Zorgen om BB-bad

Terwijl gedokterd werd aan de formule voor de dijkterrassen en het gemeentebestuur er aan dacht Oostkerkedorp en Hoeke bezuiden het kanaal Brugge-Sluis bij Knokke-Heist in te lijven, werd men plotseling gekonfronteerd met de ontuchtering bij de wankelbare miljoenen van het zeewaterkurenbad bij het Zegemeer. Waar het de naam droeg van Louison Bobet en men de Franse Tour-winnaar hier voor de laatste maal gezien had tijdens het seizoen, besloot de andere Fransman Jacques Borel de meeste van zijn Belgische activiteiten voor hoteluitbating op te heffen. Het BB-geval zou Knokke-Heist voor een vraagteken plaatsen.

De gemeenteraad kwam op 23 aug. 1977 in geheime zitting bijeen om een beslissing te treffen over de put waarin het instituut voor talassotherapie terechtgekomen was. De gemeente stond borg voor een kapitaal van 166 miljoen 256.000 fr., lening bij het Gemeentekrediet, terugbetaalbaar over een periode van 25 jaar. De lopende crisisperiode was niet van aard geweest om voor hotel en instituut de belofte in te willigen. Verdere besprekingen zouden dan maar gevoerd worden met de partikulier betrokken groepen.

Over naar 30 sept. Het Kartel riep de gemeenteraad samen voor uitleg over de stand van zaken. Van CVP-zijde verscheen maar één lid, in zover dat de raad niet in aantal was om wettelijk te kunnen beraadslagen. Wat door de burgemeester na een kwartier vastgesteld werd, om meteen de bijeenkomst te besluiten. Het Kartel vroeg dadelijk een nieuwe samenroeping van de raad op de volgende dinsdag. Men kwam tot hetzelfde scenario.

Maar op 1 okt. vernam men reeds dat het instituut voor zeewaterkuren zijn deuren sloot, al het personeel buiten. Enkel de technische directeur bleef ter plaatse voor het nodige onderhoud. Het hotel „Sofitel-La Réserve” werkte door; daar de cijfers meer positieve resultaten vertoonden.

Er kwam dan een normale raadszitting op 7 okt. te Heist. Na al de publiciteit stond het publiek er opgepakt in de raadzaal en de pers was van heinde en ver gekomen. Ook de BRT was ter plekke.

Geen koopje

Er was sprake over aankoop van het talassa-instituut, maar de burgemeester stelde voor dergelijke beslissing te vervangen door „voorstel tot schatting met het oog op een eventuele aankoop”.

De h. Cattrysse vroeg om een duidelijk beeld van de „ruïne”. De h. Vantorre vreesde dat de gemeente weer de reddende engel zou moeten zijn bij de aankoop. De h. Desmidt drong er op aan

Figuren in het nieuws in 1977, v.l.n.r. schilder Felix Labisse (in 1982 overleden), Jacques Nellens, commissaris Hongenaert, Louison Bobet, schepenen Peere, Pierre van de Velde en schepenen Denorme.

het faillissement te vermijden. De h. Lemaitre was van oordeel dat de gemeente het slachtoffer werd van een verkeerde gok.

Burgemeester Desutter stelde met genoegen vast dat allen bekommerd waren om de financiële belangen van de gemeente te vrijwaren. De toeschouwers waren ontgoocheld.

De h. Declercq heette het vervolgens nog wel „domme pretentie”, dat de CVP niet verscheen op de twee vorige raadszittingen.

De h. Mattelaer hield een pleidooi om de problematiek buiten alle oppositie op te lossen.

Met was dan echter de oppositie die ontbrak toen op 22 okt. de raad inderhaast samengeroepen werd, om een uiteindelijk beslissing te treffen voor het probleem, geschapen door de faling van het instituut. Enkel de h. Lemaitre vertegenwoordigde de minderheid.

De voltallige CVP-groep keurde het enige punt op de dagorde goed: aankoop door de gemeente voor 166 milj. fr., de supplementen daarbij. Louison Bobet en Jacques Borel werden aan de kant gezet en de uitbating zou op een

nieuwe leest geschied worden. Maar dan nog zien hoe de hogere instanties zouden oordelen en wat Cethab, die niet akkoord was, zou doen.

De h. Lemaître zei dat men „met de 7e versie voor een voldongen feit geplaatst wordt“. Geen verder woorden hierover op de zitting van 4 nov. Maar toen keurde de meerderheid het zwemcomplex goed bij het Willemspark, te bouwen voor 50 miljoen fr.

Men kreeg ondertussen nog het overnemen van het rusthuis voor bejaarden te Westkapelle. Niet akkoord, had het Kartel de zitting van 2 dec. voor de stemming verlaten en was er niet meer de noodzakelijk 2/3 meerderheid. Op de volgende woensdag was de CVP voltalig en was het rusthuis terecht.

De talassa-zaak was nog niet uit de voeten. Op 14 dec. werd dan besloten het instituut aan te kopen. De BSP en de h. Lannoy stemden tegen, terwijl de h. Vantorre zich onthield.

Zo was een groot stuk van 1977 in het zeewaterbad verlopen. Het zou nog niet het einde van de historie zijn. Er kwam ander nieuws. Op de nieuwjaarsontvangst voor 1978 kondigde de burgemeester aan dat hij zijn ontslag zou geven en dat eerste schepen Leopold Lippens zijn opvolger zou zijn.

Als burgemeester Desutter op de nieuwjaarsontvangst Leopold Lippens als zijn opvolger aangekondigd had, dan zou het nog niet voor 1978 zijn. Het nieuwe Kamerlid bleef nog wel een jaar aan het hoofd van Knokke-Heist. Zo voor de gemeentebegroting en voor een gevoelige verhoging van de opcentiemen.

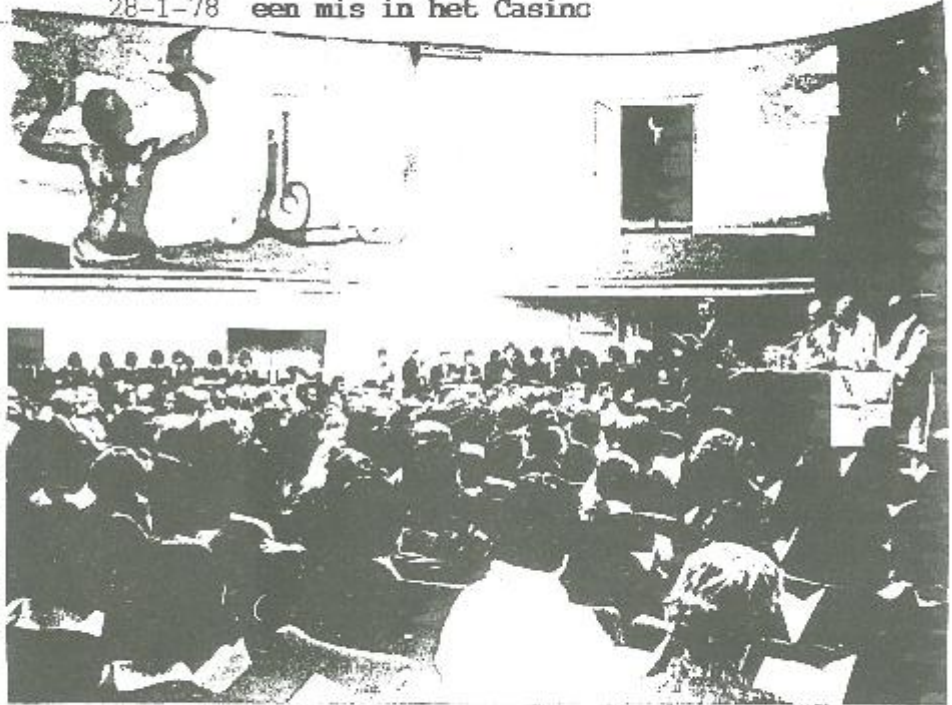
1978

Op de raadszitting van 6 jan. 1978 kwamen de opcentiemen van 1450 op 1950, enkele gemeentebelastingen gingen op hun beurt de hoogte in en de begroting steeg tot boven het miljard fr.

De h. Lemaître wees op de gunstige financiële toestand die in het jaar voor de verkiezingen alom werd voorgespiegeld. Volgens hem verhoogde de belastingsdruk in 2 jaar tijds van 156 naar 261 miljoen, hetzij een verhoging van 70 t.h. Vergeleken met 1972, het jaar van de fusie, zou er zelfs een verhoging zijn van 217 t.h. De belastingsdruk per inwoner steeg van 1.553 fr. in 1972 tot 5.144 fr. in 1978.

Schepen Devreese stelde een grote stijging van de personeelskosten (46 t.h. van de uitgaven) vast. Volgens hem zou de gemeente nog enkele jaren met finan-

28-1-78 een mis in het Casino

Binnen het Betroverend Domeln van Magritte woonde een volle zaal de mis bij die door Mgr. De Smedt werd opgedragen.

ciële moeilijkheden af te rekenen hebben indien Knokke-Heist in geen hogere categorie wordt ingedeeld.

De 149 miljoen fr. voor het talassa-instituut telde ook nog ergens mee. De zaak was nog niet uit de voeten. Op 13 jan. werd door de nv Jacques Borel een perskonferentie belegd in „La Réserve“, eerder over de hotelkwestie. Als er sprake was om de zeewaterkuren in concessie te geven aan een privé-groep, dan tastte men nog eerder in het duister. Afwachten.

Er was beter nieuws voor het strand, sedert jaar en dag uitgerafeld door ontzanding. Waar aan de Oostkust al heel wat gesakkerd werd tegen Zeebrugge als oorzaak van vele kwalen, bleek uiteindelijk het heil uit de havenbuurt te komen.

Het was precies Zeebrugge die naar Pasen toe zorgde voor opspuiting van zand op massale schaal. Zonder de havenwerken zou er geen zand kunnen aangevoerd worden en zou het ontzandingsvraagstuk een kopbreken gebleven zijn, zoals reeds een eeuw lang het geval. Nu werd een nieuw strand in het vooruitzicht gesteld, van de westkant van Heist tot het Zoute.

Schreef oud-schepen Perez: „Maar van het grootste belang is wel de afdamming van de Appelzak. Dit voorstel is niet nieuw: het werd voorgesteld op de zeevaarkongressen van Venetië (1931), Brussel (1935), Lissabon (1949) en werd bevestigd door het laboratorium van Delft en Borgerhout. Moest het gemeentebestuur dank zij onverpoosd hameren en aandringen dit kunnen beko-

Sputen op het strand

men, dan zouden wij, gezien de beschuiting zowel oostwaarts als westwaarts, voor vele jaren van ontzanding niets meer te vrezen hebben“.

Koning Boudewijn kwam op 6 april 1978 de zandopspuitingen bekijken. Tijdens de werkvergadering werden enkele concrete overeenkomsten genoteerd. Zo werd gesteld dat er te Knokke-Heist zeker een jachthaven komt, die zoveel mogelijk gelijktijdig met de uitbouw van de voorhaven zal aangelegd worden. Voorts zullen de zandopspuitingen, met het oog op droge stranden voor de Oostkust, verzekerd worden.

Alle werken zouden zo weinig mogelijk storend zijn voor de Oostkust. Vanaf de volgende week zou gestart worden met een permanent overlegcomité tussen de Oostkust en alle betrokken ministeries, de aannemers en de privé instanties die met de uitbouw van de haven te maken hebben. Door de Oostkust werd anderzijds aangedrongen op de begrenzing van het havengebied.

We waren op de raadszitting van 7 april. Het socialistisch raadslid Jean Lemaitre was op 53-jarige leeftijd op 9 maart overleden. „Met Jean is een eerlijk mens uit ons midden gerukt”, zei de h. Van Renterghem. Na 6 jaar in de raad te Heist, zetelde hij vervolgens in de fusiegemeente. „Het raadslid dat hij was, zullen we niet zo vlug vergeten”, zei de burgemeester.

Na de postume hulde werd de h. Stanislas Lierman als opvolger van de h. Lemaitre opgenomen. Hierdoor kwam er een lid meer van de PVV-fractie in de raad; een BSP-lid en Heistenaar minder. Westkapelle werd nu sterker vertegenwoordigd. Stanislas Lierman (1907) was voor de eerste maal van 1953 tot 1971 in de gemeenteraad gekomen.

Knokke vierde een 100-jarige: Marie Meysman, alhier geboren op 16 maart 1878.

Op een loopje

Er werd in de volgende maanden niet veel meer gepraat in de gemeenteraad. Alles gebeurde „op een loopje”.

In de zitting van 2 juni liet de burgemeester verstaan dat hij aan het hoofd van de gemeente wenste te blijven. Waar hij rond de jaarwende reeds zijn ontslag aankondigde en daartoe zelfs tweemaal bij de gouverneur ging, zag hij van zijn voornemen af, om o.m. zijn verantwoordelijkheid op te nemen bij het beslechten van de netelige zaak van het instituut voor talassotherapie.

Te Heist werd het zuiveringsstation voor afvalwaters plechtig ingewijd in aanwezigheid van minister Dhoore.

Terwijl er in juli nog iets scheen te schorten bij de meerderheid en er sprake

was over een „breuk Lippens-Desutter”, bleek alles bijgelegd na het hoogseizoen.

De bloemenstoet was vervangen geworden door bloementapijten op verschillende pleinen. En Willeke van Amelrooy was op de persgala in het casino. Het jongste raadslid, Danny Lannoy, trad in sept. in het huwelijk.

De Talassazaak, die reeds meer dan een jaar aanstepte, kreeg in sept. een totaal ander uitzicht. De gemeente moest nu een lening van 15 miljoen met een hypotheek in tweede hand aangaan voor de nv Cethab.

Zei schepen Devreese: „De schuld die de gemeente op de hals kreeg, belooft 166 miljoen fr. Om deze te vereffenen moet dan ieder jaar 17 miljoen fr. afgedokt worden, of zowat de verhoging aan opcentiemen. Gans Knokke en Gê vele eigenaars alhier betalen mee”.

In de zitting van 27 okt. kwam de beslissing om onder het Van Bunneplein een grote parkeergarage te bouwen.

De vraag was echter nog steeds of burgemeester Desutter zijn plaats zou openlaten voor eerste schepen Leopold Lippens. En het antwoord kwam toen, 1979 inzette: ja.

1979

Knokke-Heist telde bij de inzet van 1979 een totaal van 28.721 inwoners. Stadssecretaris Gobert wist op de late nieuwjaarsontvangst te vertellen dat in het verlopen jaar de gemeenteraad 13-maal vergaderde, terwijl het college in die tijd 53 keer beraadslaagd had.

Op de raadszitting van 19 jan. 1979 deelde burgemeester Desutter mede dat hij bij de koning zijn ontslag aangevraagd had. De oppositie drukte er zijn verwondering over uit dat hij zulks eerst tijdens een perskonferentie van de CVP kenbaar gemaakt had. Maar het Kamerlid zei dat hij langs deze weg een einde had willen stellen aan tegenstrijdige geruchten.

Toch bleef men eerder bij de werkelijkheid van de miljardbegroting en evenveel schuld voor de gemeente. Schepen Devreese onderstreepte echter dat de financiële toestand gezond was en geen problemen bestonden. Beter nog: buiten enkele aanpassingen geen enkele verhoging van belasting. De groep Kartel liet zich niet zo gemakkelijk overtuigen en stemde dan ook regelmatig tegen wat de „waarheid der CVP” geheten werd. De voorzitter besloot dat het in Knokke-Heist „goed leven, wonen en werken” is. Het werd tenslotte ieder zijn waarheid.

Het zou nog wel enkele maanden in beslag nemen vooraleer Manu Desutter zijn burgemeestersjerp zou overlaten. Ondertussen kon hij op het parlementaire vlak de problemen aanpakken. Zeebrugge, de lastige buur, dan?

„In de grond is mijn mening over deze reuze-onderneming niet veranderd. Het is daarentegen wel zo dat ik als burgemeester steeds rekening heb willen houden met de genomen beslissingen van de overheid. Hetzelfde deed zich voor met de LNG-terminal. Ik ben daar steeds tegen geweest, maar op het ogenblik dat de regering beslist dat die er komt, dan mag ik toch niet mijn tijd verliezen met daartegen te blijven vechten. Met andere woorden, ik ga akkoord met een LNG-terminal, maar niet met de inplanting ervan”.

Alle politieke partijen namen een paar weken later eensgezind een standpunt in tegen de LNG-terminal te Zeebrugge: gevaarlijk, niet absoluut noodzakelijk, de visserij komt in het gedrang, geen aantrekkingspool voor het toerisme. Maar het kon niets baten.

We waren in het Jaar van het Kind. Voor de JEK kon het best het jaar van het bloot worden, met de vraag een „naaktstrand” te openen! Het strand kreeg eerder steeds meer zand, opspuitingen waarvoor de Staat reeds meer dan 2 miljard fr. beschikbaar had. Op de vergadering van het Alg. Knokke Middenstandsverbond kon voorzitter Slabbink enkel woorden van dank uiten. Het had vele jaren van geklaag gekost. Maar kon het ontzandingsvraagstuk nu vergeten worden?

Spuiten op het strand: zand!

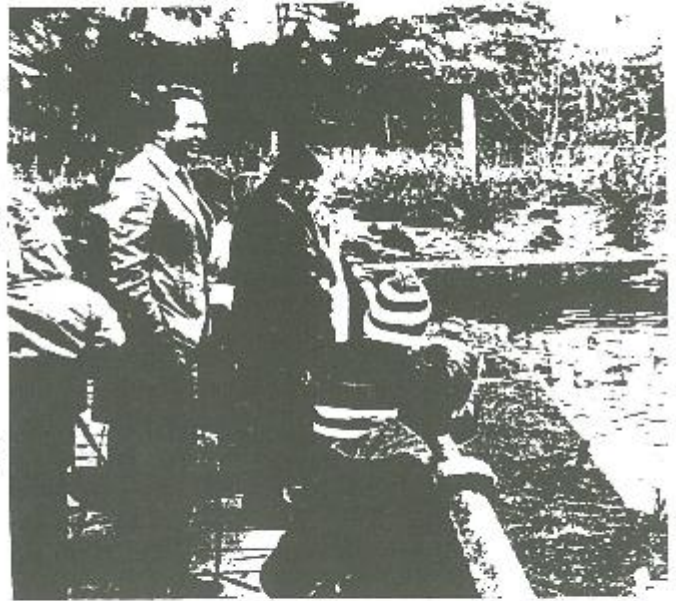
Kleinzoon van de Staatsminister Graaf Maurice Lippens, zoon van Graaf Leon Lippens, ere-burgemeester van Knokke — Beheerder van Maatschappijen — 2 kinderen, Valery en Julie — Hobby : golf, tennis, natuurbescherming — Schepen Openbare Werken en leefmilieu — beheer Tevewest.

Burgemeester Leopold Lippens

Op 6 april 1979 legde de h. Leopold Lippens in het Provinciaal Hof te Brugge de gebruikelijke eed af en hij werd aldus de nieuwe burgemeester van Knokke-Heist, de derde na dr. Eugène Matelaer en Emmanuël Desutter. Naar het voorbeeld van zijn vader ere-burgemeester. Graaf Leon Lippens, was hij een bereisd man, zoals men zou kunnen ervaren moeilijk van zijn stuk te brengen. Op 37-jarige leeftijd burgemeester worden was ook een prestatie. Hij had in 1970 zijn eerste schreden gezet in de politiek.

Terwijl de h. Lippens op de raadszitting van 23 april de voorzitterszetel innam, vervoegde Manu Desutter de stoelen van de CVP, voortaan als woordvoerder van de groep. De h. Jozef De Groote kwam terug als schepen en de h. Devreese werd eerste schepen.

Burgemeester Lippens drukte de hoop op steun uit van de ganse gemeente. De latente crisis zorgt voor harde tijden. Dan is er de kwestie Zeebrugge met als zwaard van Damokles de LNG-terminal.

Burgemeester.

23 april 1979 ; Leopold Lippens werd de derde burgemeester van de fusiestad.

Wat de toekomst voor eenieder te bieden heeft? De centrale parkbegraafplaats bij de Kalverkeedijk werd aanvang mei officieel voorgesteld in aanwezigheid van het gemeentebestuur: de 1e fase van de 10 ha. voltooid. Plaats voor 6.473 graven.

1 januari 1980

De LNG-tijdbom

Premier Wilfried Martens motiveerde op 11 mei de beslissing van de regering om de omstreden terminal voor vloeibaar aardgas te laten bouwen in de oostdam van de haven van Zeebrugge, „op 1.500 m. van de eerste woonzone, vanuit veiligheidsoverwegingen best”.

Twee dagen later stapten de notabelen te Knokke-Heist achter een lijkkoes op door de straten om de LNG-dood aan de kaak te stellen, de burgemeester met de schepenen op kop.

In Scharpoord ging een protestvergadering door. Eensgezind waren alle politieke partij bereid hardnekkig van zich af te bijten. Waarom niet de terminal in de westdam? Maar hiertegen kwart dan Blankenberge protesteren.

„Bitumarin”, een fabriekje voor bitumen bestemd voor de bouw van de dammen, had een tijdelijke uitbatingsvergunning gekregen op grondgebied van de badstad. Het kreeg bevel dat het mocht opkramen, temeer waar Heist niet zo opgetogen was met rook en stank die het verspreidde.

Onvoorwaardelijk tegen de LNG-terminal gekant, konden meerderheid en oppositie mekaar de hand reiken. Maar dit betekende geen eensgezindheid op ander vlak. Zelfs de aangekondigde sabotage van de Europese verkiezingen bleef uit.

„Solidariteit Oostkust” zou het wel klaar en duidelijk blijven stellen hoe groot de verantwoordelijkheid is van hen die de LNG-tijdbom leggen.

Men was weer door het zomerseizoen, maar op de jaarvergadering van het AKMV waren noch middenstand noch hoteliers zeer tevreden. We waren in een tijd toen het reizen naar het buitenland goedkoper was. De economische crisis hield veel in bedwang.

En de talassaperikelen? De rekening was gemaakt. Sofitel hield zijn hotel met vele congressen met voldoening open en het talassa-instituut werkte volop. Eén jaar na de heropening van het complex was alles weer op dreef en de toekomst kon rooskleurig tegemoet gezien worden. Terwijl er een verstandhouding bestond, werd de pvba Medisch Centrum voor Talassotherapie volledig onafhankelijk van de groep die „Sofitel-La Réserve” uitbaat.

In nov. 1979 werd de nieuwe kliniek O.L.V. Ter Linden ingewijd.

Naar het einde van het jaar toe, noteerden we de gemeenteraad als „een zeer beleefde vergadering”. Men bleef ook in het teken des tijds: om het financieel evenwicht te kunnen behouden, bleven nieuwe projecten achterwege.

Op 1 jan. 1980 overleed op 67-jarige leeftijd Jan-Baptist de Gheldere. Van 1947 tot 1971 bleef hij in de gemeenteraad van Heist en was ook burgemeester toen hij een der voornaamste protagonisten was van de fusie, om tevens de nieuwe benaming Knokke-Heist te bewerken. Zijn politieke loopbaan van katholiek raadslid in de provincieraad liet hem toe er in 1963 voorzitter van te worden. Als doctor in de rechten en notaris, oefende hij zijn beroep uit in zijn geboorteplaats. Maar het moest wel zijn dat zijn gevangenschap, van 1943 tot 1945 te Dachau, sporen nagelaten had, want in de laatste jaren hield hij zich met een zwak hart op de achtergrond, weg van de gemeenteraad sedert 1977.

De naam van notaris de Gheldere zal wel verbonden blijven met het ontstaan van Knokke-Heist, als „vader van de fusie”.

Op 31 dec. 1979 mochten de bezoekers van de Swimming Pool in Het Zoute gratis het water inplunzen. Een kleine attentie van de Zoute-Compagnie die de zwembadkom voorbij de Lekkerbek jarenlang uitbaatte en daar op deze maandag en laatste dag van het jaar een definitief punt achterzette.

Bij het aanhoudend deficit, was besloten het overdekt zwembad en het andere Olympische bad met zeewater niet langer meer open te houden. Het gemeentebestuur dacht niet aan een overname. Wel waren er de plannen om te Heist een zwembad aan te leggen, zaak die tussen 80 en 100 miljoen fr. zou kosten, niet overdekt en enkel voor de zomermaanden bedoeld.

Raf Declercq kwam op de voorgrond als het VU-lid de zekerheid kreeg dat hij in februari de h. Leys zou opvolgen als lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Knokke-Heist werd meteen twee Kamerleden rijk: Manu en Raf.

Vader van de Fusie overleden

1980

De h. Desutter, raadslid en sprekerhuis van de CVP, feliciteerde op de zitting van 11 jan. zijn opvolger Leopold Lippens. „praktisch negen maand burgemeester”: „U kunt terugblikken op een intense werking, sommigen hadden dit trouwens niet verwacht van u. Samen met uw kollege vormt u een hechte ploeg, aan wie we zeker opnieuw het vertrouwen kunnen schenken voor 1980.”

De h. Ruyschaert (PVV) zei het optimisme niet te kunnen delen „of er te blijven op sutteret”.

Miljard op de balans

De begroting van 1,2 miljard fr. woog gunstig door met een overschot van een half miljoen. Daarbij was de aflossing van de jaarlijkse gedeelten van de 1.148 miljoen fr. schuld verrekend. Wel had ieder kind te Knokke-Heist feeds bij geboorte 39.300 fr. schuld, zoals ook ieder van de 28.700 inwoners voor evenveel in het krijt bleef staan.

Over de Talassa-put werd niet meer gepraat. Buiten de latente crisis, die ook het toerisme aantastte maar niet het kadastraal inkomen, was er geen haar in de boter.

Na een reeks makke gemeenteraadsvergaderingen schoot de oppositie op 8 april plotseling uit haar krammen. Toen het er op die vrijdag naar uitzag dat de zitting een stuk in de nacht zou aanslepen met vele tussenkomsten van het Kartel, waarbij niet altijd hartelijke woorden gewisseld werden, sprong de vergadering plotseling af halverwege de Lammekenslaan. Nadat het Kartel de zaal verlaten had, bleek de CVP-meerderheid met nog enkel 13 leden niet meer in aantal om verder wettelijk te be-raadslagen.

„Wij willen eerst praten”, zei de h. Declercq, waar het ging over verkaveling ter Lammekenslaan en de verdere politiek inzake van de Zoute-Compagnie. Iets waarvoor burg. Lippens zich teruggetrokken had. En wat ook het Kartel zou doen.

Het voormalige gemeentehuis van Westkapelle zou ondertussen voor openbare verkoop goed worden.

„Men zal Westkapelle nog dood doen, vermoorden”, zei Stanis Lierman (PVV). „Westkapelle heeft niet veel meer en men wil Westkapelle volledig van de plank helpen. In het gemeentehuis kan heel wat ingericht worden, o.a. een kaartershuisje en een vergaderzaal. Verkopen is een ramp, is dooddoen, is het vermoorden van Westkapelle.” Het Kartel stemde mee tegen de openbare verkoop, de h. Lierman met een schreeuwende „Neen”. Waar de meerderheid mogelijke opbrengst van 2 miljoen goedkeurde.

De kwestie van de verkavelingen was ook geluwd op de zitting van 6 juni. De Compagnie had vooraf voor de nodige uitleg gezorgd. Buiten de h. Van Renterghem keurde nu ook het Kartel de Lammekenslaan goed. Men bleek zich te herinneren dat de verkavelingsaanvraag reeds vorig jaar eenparig goedgekeurd geweest was en dit gebied als bouwzone aangeduid staat.

Heist keek uit naar de zwemkom bij het Willemspark en voor Duinbergen zag men bij de Krommedijk een overdekte tennis in het verschiet. Te Knokke werd bij het Albertstrand 50 jaar casino gevierd, straks twee volle zomermaanden feest, de Knokke Cup mee. En dan nog 100 jaar Knokke-badplaats in de kijker plaatsen.

Schild en vriend

Met het zomerseizoen is iedereen vriend. De politiek komt wel weer achteraf. Vanaf september werd aandacht besteed aan het schild.

Er was op 7 okt. 1979 een ongunstig advies gekomen betreffende het gemeentelijk wapenschild. Het bleek dat de ontwerpers voor de schelpen, korenaren en het anker, niet volledig op de hoogte waren van de regels van de heraldiek. Het anker hoort de Zue-macht toe. Dan maar uitgekeken naar een nieuw schild. En van de lisklodde van Ambacht Lissewege moest de raad niet weten. In de volgende maanden zal men wel tot de 3 schelpen komen, op model van het schild van Knokke, maar met een distel met wortels in de punt. Men zal tot aanvang 1982 moeten wachten om het van hogerhand officieel goedgekeurd te zien.

We zijn ondertussen nog in 1980.

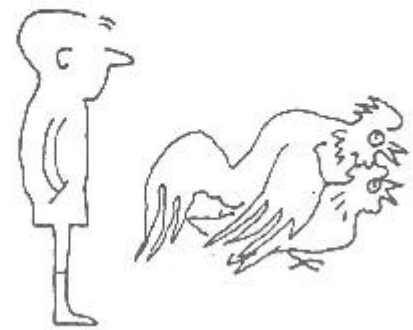
„Het seizoen 1980 is, ondanks alles, geen slecht seizoen geweest”, zei voorzitter Slabbinck op de publieke jaarvergadering van het Middenstandsverbond. De problemen werden op een rijtje gezet en men kreeg een overzicht van de toestand: Duinortierlaan, Van Bunneplein, Albertplein en Prado, Verweeplein, zwembaden, toerismediënsten, fontein, dossier strand, toeristische politiek, terrassen, kunstveilingen, inname voetpad, lawaai van motoren, honden, vzw Initiatief, feestprogramma, volkse feesten en verkeer. De burgemeester had voor alles een antwoord.

Walter Verhauwen sprak voor de hotelhouders en deed beroep op de aanwezige kamderleden. Zei de h. Desutter: „We vragen de Staat steeds meer en meer, maar stellen vast dat de Staat geen geld meer heeft.” Maar de Horeca achtte het kapitaal miskend.

De huisvuilverbrandingsinstallatie van Schapenbrugge, er sedert 1977 in gebruik, kreeg een uitloper. Met een recuperatieproject werd de vrijgekomen warmte nu geleid naar bijgelegen serres.

Men vond zich ook weer vriendschappelijk terug in de gemeenteraad, die op 7 nov. een 80-tal punten in rekordtempo ahandelde. Men moest er vlug bij zijn om een woordje commentaar te plaatsen of opmerkingen te maken.

Er werd rustig naar een nieuw jaar getrokken. Even rustig als burg. Leopold Lippens zelf. Die zei: „Ik geloof niet dat de pers een invloed kan uitoefenen op een beleid in de gemeente. Ze kunnen wel de bevolking een bepaalde mening opdringen. Vóór de televisie val ik in slaap, — men hoort er alleen maar spreken over stakingen en andere onlusten en over problemen die wij niet kunnen oplossen.”

Frédéric Studer, Suisse
"Gouden Hoed 1979"

